

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دپلوم انجنیر نسرين معروفی

۰۳ جولای ۲۰۱۹

آتش بس و یا معامله؟؟

خوانندگان عزیز، طوری که می دانید چین و امریکا حدود بیشتر از یک سال است که در جنگ تجاری درگیر هستند. این جنگ در اوایل ماه می با اتهام امریکا به بیجینگ در نقض تعهداتش جهت ایجاد تغییرات زیربنائی در اقدامات اقتصادی شدیدتر شد. امریکا تعرفه واردات محصولات از چین را به تمام کالاهای چین اعمال کرده بود به خصوص تحریم شرکت هواوی (Huawei) چین توسط امریکا اختلافات تجاری دو کشور را بیشتر نمود که نگرانی ها را به خاطر اختلال در رشد اقتصاد جهانی افزایش داده است، مگر از اختلال در رشد اقتصاد جهانی که بگزریم نخست شرکت های امریکائی هستند که به صد ها میلیون دالر ضرر نمودند. لذا فشار از جانب شرکت های امریکائی باعث شد تا ترامپ با شروع مجدد مذاکرات تجاری و توقف اعمال تعرفه های جدید بر کالا های چین با رئیس جمهور "جین پینگ" داخل مذاکره شود.

رئیس جمهور چین "جین پینگ" و رئیس جمهور امریکا "دونالد ترامپ" در روز شنبه روی مسأله آتش بس درجنگ اقتصادی بحث و مذاکره کردند، ولی نه بیشتر از این. ترامپ اعلام نمود که تهدید گسترش تعزیر گمرکی امریکا به واردات از چین بدون استثناء به تعویق می افتد، علاوه بر آن باید شرکت های تکنالوژی پیشرفته ایالات متحده (US-High-Tech-Firmen) مانند هواوی (Huawei) اجازه داشته باشد تا دوباره نیازمندی های خود را برآورده بسازد، لذا بهتر است تا مجدداً در زمینه بحث و مذاکره صورت بگیرد و مشکلات حل و فصل شود تا در آینده جدال و مناقشه به وجود نیاید. با آنهم باید با مشکلات دیگر هم محاسبه کرد.

این که هر دو طرف از نگاه محتوای قضیه با هم نزدیک شدند و آتش بس نمودند، چرا و دلیل اصلی آتش بس چیست، مسأله ایست که می باید به آن پاسخ داد. اگر ما دقیق تر به قضایا نگاه کنیم، این نخستین باریست که "ترامپ" خود را به نفع دیگران ناگذیر و مجبور می سازد، چون علت اصلی آن منافع خود امریکاست که "ترامپ" را وادار به این تصمیم نموده است. طوری که قبلاً هم تذکر رفت، فشار از جانب شرکت ها و مؤسسات تکنالوژی پیشرفته در امریکا که در مدت یک سال به صد ها میلیون دالر را از دست داده اند، مانند اپل (Apple) که اخیراً بر "ترامپ" فشار وارد کرد که نباید اعمال تعرفه های جدید بر محصولات چینی را توسعه بدهد، چون شرکت ها و مشتریان شان با پائین آمدن سود و منفعت و نرخ های بالا نسبت به آنچه را که مصرف شده، باید بیشتر بپردازند. به همین

ترتیب کنسرسیوم تکنالوژی پیشرفته مانند کوالکوم (Qualcomm) مجدداً با شدت و حدت مطالبه کرده که هواوی (Huawei) اجازه داشته باشد تا دوباره محصولات خود را ارسال نماید، آنها فقط از این ترس ندارند که سهم بازار را به رقیب های تجاری خود از دست بدهند بلکه آنها در کل به خاطر بازار فروش طولانی مدت خود در چین می ترسند، به طور مثال کوالکوم (Qualcomm) حدوداً دوی بر سه درآمد خود را از آنجا به دست می آورد. لذا از دست دادن منافع شرکت های امریکائی و فشار از جانب آنها بر "ترمپ" باعث شد تا "ترمپ" از طمطراقی که هر روز مردم را توسط رسانه ها به این جارو جنجال مصروف ساخته بود، بگذرد. طوری که ترمپ در سخنرانی خود بعد از مذاکره با "جین پینگ" اظهار نمود که صنعت وی را به خاطر از دست دادن منافع امریکا متقاعد کرده که با شروع مجدد مذاکرات تجاری مجبور است. تا جایی که می دانیم و نباید فراموش کنیم که انتخابات ریاست جمهوری در امریکا در پیش است، پس دلیل اصلی در کل برنده شدن "ترمپ" در انتخابات ریاست جمهوریست، لذا وی خوب می داند که با افزایش نرخ کالا برای مصرف کنندگان و مردد شدن کنسرسیوم ها انتخابات برای وی چندان خوب پیش نخواهد رفت.

نکته دیگر که قابل ذکر است، پیشرفت غول آسای اقتصاد چین است. طوری که می دانیم چین با صدور محصولات خود بازار جهانی به خصوص بازار امریکا را احاطه کرده است، لذا قادر است تا به عکس امریکا عقب ماندگی تکنالوژی خود را مجدداً تسریع نماید و خسارات وارده را جبران کند. پس آتش بس آنجا و آتش بس اینجا: در مورد این که واشنگتن می خواهد که اوج و پیشرفت محصولات چین را به هر شکلی که شده، متوقف بسازد، هیچ کس به جز "ترمپ" بیشتر از این توهم و خیال باطل را به خود راه نمی دهد. بر بیجینگ تکنالوژی پیشرفته مجزا از ایالات متحده حکم وقت است. هواوی (Huawei) به توسعه و پیشرفت دستگاه ساختمانی صوتی سمارت - Smartphone Betriebssystem) شخصی خود ادامه می دهد.

اتاق تجارتی ایالات متحده امریکا "ترمپ" را بعد از ختم مذاکره با رئیس جمهور چین در روز شنبه به نسبت آتش بس تمجید و ستایش کرد، مگر بدون تعلل با اظهار این که ادامه توافق تدارک نیازمندی هائی را می طلبد که تعهد و مکلفیت از جانب "بیجینگ" است که بازار خود را به منفعت صنعت ایالات متحده باز کند. مگر با شناخت و تجاربی که بیجینگ تا به حال از "ترمپ" دارد، خوب می داند که ضربه های بعدی واشنگتن آمدنیست، لذا می کوشد تا در صورتی که امریکا باز هم شرایط تعرفه واردات محصولات چین را اعمال کند، آمادگی داشته باشد. یعنی بتواند بدون صدور محصولات خود به امریکا راه های دیگری را باز و میسر بسازد و آنها را با استثمار خلق چین و بازکردن بازار و فروش محصولات خود به کشورهای آفریقا و دیگر نقاط جهان. چین در صورتی که بتواند بر صنعت امریکا تأثیر بگذارد و آنها را آسیب پذیر بسازد، در آنصورت امریکا به شکلی از اشکال حاضر خواهد شد تا با جمهوری خلق چین همکاری کند. چنانچه "ترمپ" هم در روز شنبه در مذاکره خود با "جین پینگ" مجبور شد تا از همکاری و روابط حسنه با چین صحبت کند.

آنچه در بالا از نظر تان به ارتباط اعلام آتش بس بین دو قدرت بزرگ اقتصادی جهان گذشت، فقط بعد اقتصادی قضیه را آشکار می سازد. نباید این امکان را نیز نادیده گرفت که ممکن است مبنای این آتش بس اقتصادی، سازش ها و معاملاتی باشد در عرصه سیاست خارجی به ویژه در خاور میانه و امریکای لاتین. یعنی امریکا حاضر شده باشد در ازای سازش و تعامل اقتصادی، حد اقل بیطرفی چین را در مسائل خاورمیانه و امریکای لاتین به ویژه ایران و ونزوئلا به دست بیاورد. امری که انجام آن از جانب چین زیاد بعید نیست.

هرگاه چین به چنین خیانتی نسبت به خلقهای خاورمیانه و امریکای لاتین دست یازد، می باید منتظر عهد شکنی امریکا که مصداق کامل تعهد "سردرخت و پای درخت" است، نیز باشد.